

Július 30 – augusztus 1.:

Jubiláló ifjúsági napok

Az újdonság: vízi bemutató a Tiszán

Már megszoktuk, hogy nyaranta, az ünnepi hetek idejére felpeszül a város, közelebb, s az ország távolabbi részéből a látogatók tömege érkezik a szabadtéri játékok előadásaira. Ahogy a hagyomány az is, a KISZ Szegedi városi bizottsága az Expressz Ifjúsági és Diákutazási Irodájakaröltve, az ünnepi hetek programjához kapcsolódva, annak immár elmaradhatatlan részeként, ilyenkor szervezi meg az ország minden megyéjének fiataljait mozgósító szegedi ifjúsági napokat.

Ezúttal az előző éveknél is lázasabb a készülődés, hiszen az ideai rendezvény a tizedik. A jubileumot méltóképpen kívánják megünnepegni a rendezők, minden oddiginéj mozgalmassabb, változatosabb, látványosabb programot állítottak össze. Ennek már július 30-án, az ifjúsági napok megnyitáskor tanúi lehetünk: az újszegedi szabadtéri színpadon rendezendő ünnepségen a város vezetői átadják a fiataloknak a város kulcsait. S hogy a KISZ-ek nemcsak jelképesen veszik birtokukba Szegedet, azt bárki észreveheti: aligha akad majd a városnak olyan pontja, ahol ne csábítaná valamilyen műsor, látványos bemutató az érdeklődőket. Ha a tervek valóra válnak, az ideai rendezvények újdonsága, legszembetűnőbb sajátossága a rendkívüli mozgalmasság lesz, az események úgy kapcsolódnak egymáshoz, hogy a fiatalok soha nem panaszkodhatnak „holt időről”.

Előzetesként, felfűtőül elég, ha a néptánc együttesek — köztük a Tolna megyei, a szabadkai, a szatymazi csoportok —, a gyulai, a hajdúsági, a sándorfalvi citerazenekarok bemutatóira, a polbeat együttesek és szólisták fellépéseire, a szegedi dzsesszbalett-táncosok műsorára, a Széchenyi téri utcabálra, a szolnoki Ifjú Gárda zenekar ténnyére, vagy

a Komplet Ruházati Vállalat KISZ-alapszervezetének kimondottan fiatalok számára meghirdetett divatbemutatójára hivatkozunk.

Az ifjúsági napok résztvevői három turnusban érkeznek Szegedre: az első napon, július 30-án 4 ezren, 31-én majdnem 5 ezren, s augusztus 1-én még 2 ezren. Az ország valamennyi megyéjét képviselik, egy-egy megyéből átlag 300–400 tagú csoportot várnak a rendezők. Eseményekben mindhárom nap bővelkedik. Akik már a megnyitó estjén a város vendégei lesznek, megtekinthetik az ifjúsági napok egyik legötletesebb újdonságát, a tiszai vízi bemutatót. Könnyű megjósolni, a lampionokkai kivilágított hajók és motorcsónakok „felvonulása”, az uszályokon rögtönzött forgatagos néptáncműsor nemcsak az idegenek, de a szegediek közül is sok nézőt toboroz. Használó érdeklődésre számíthat a másnapi ifjúsági karnevál, melyet 40 vállalat KISZ-szervezete közremű-

ködésével rendeznek meg, résztvevői között először találkoznak a szegedi járás KISZ-eseivel. A fiatalok színes, vidám menete most is, mint minden évben igyekszik az ifjúságot érintő aktuális társadalmi-politikai eseményeket visszatükrözni: utalnak a KISZ IX. kongresszusára, az ötödik ötéves terv feladataira, s természetesen megünneplik az ifjúsági napok jubileumát is. De nem marad el a szatíra, a humor, a játék sem.

A harmadik nap ugyancsak bőséges választékot kínál, különösen a zene rajongóinak kedvez. Délelőtt és délután a Locomotiv GT Újszegedre csalogatja a fiatalokat, s akik inkább a Tisza innenső oldalán maradnak, az MHSZ haditornacsoportjának látványos, lélegzetelállító pillanatokban bővelkedő bemutatóját válszathatják, a Móra parkban. Este ismét a zené lesz a főszerep: a Molnár Dixieland várja a dzsesszkedvelőket a Szabadság Filmszínházba.

L. Zs.

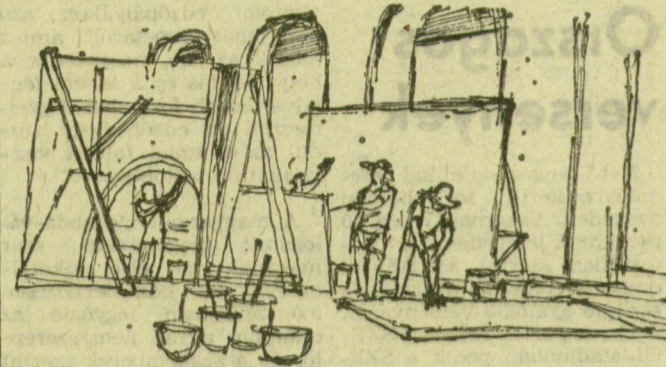
Emléktábla Bálint Györgynek

A halált is lehet győzni, ha közvetlen közelében is úgy dolgozunk, mintha élénk — ez áll a Bálint György író, publicista emléket hirdető márványtáblán, amelyet születésének 70. évfordulója alkalmából pénteken avattak fel egykori lakhelye, a Szent István park 5. számú ház falán, Budapesten. Az emlékkünnepségen — amelyen az író édesanyján kívül megjelent dr. Molnár Ferenc kulturális államtitkár, Dobozy Imre Kossuth-díjas író, az írószövetség elnöke, valamint a kulturális és társadalmi életünk számos ismert személyisége, Jovánovics Miklós, az Élet és Irodalom főszerkesztője, az írószövetség titkárságának tagja méltatta a két világháború közötti marxista kritika és publicisztika kiemelkedő alakjának életművét.

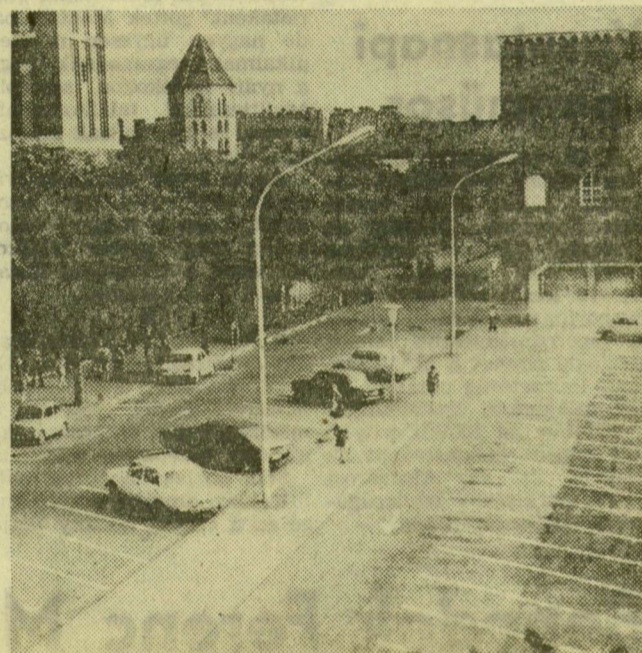
Ezután a barátok és tisztelők sokaságának jelenlétében a Kulturális Minisztérium, a Magyar Írók Szövetsége, az MTA Irodalomtudományi Intézete, a Magyar Népköztársaság Irodalmi Alapja, a Magyar Irodalomtörténeti Társaság, a Petőfi Irodalmi Múzeum, a XIII. kerületi tanács és népfőbizottság képviselőiben helyezték el koszorút a Bálint György emléket hirdető márványtábla alatt.

Kezdődnek a próbák

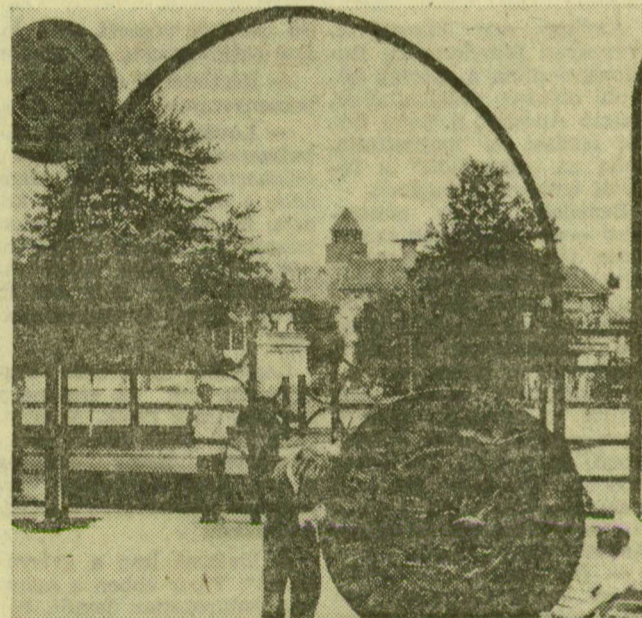
A Dóm téri díszletműhelyek után vasárnap délutántól benépesül a szabadtéri játékok színpada is. Mint máskor, ezúttal is statisztaválogatással kezdődnek a színpadi előkészületek. Az ember tragédiájához mintegy félszáz közreműködőre van szükség (elsősorban nőkre), akik természetesen más előadásokon is színpadhoz jutnak. A jelentkezőket vasárnap délután 6 órára várják.

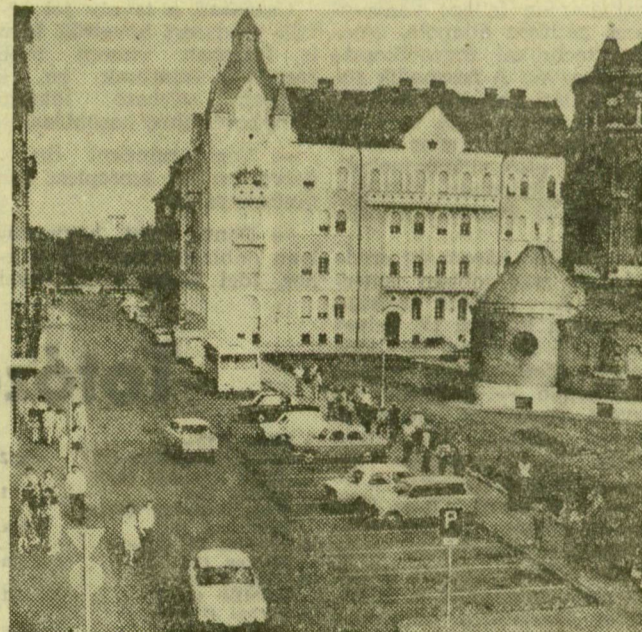
Csonka János rajza: Díszletfészték

A sörkert mellett levő parkolót a jaffát, kólát ivó autósoknak építették

A díszkapu már átkerült a Rerrich Béla térre, a büfésor bejáratához

Somogyi Karolyiné felvételei

Rendezett, csinos a tér hátsó oldala is

Zrínyi-dráma Gyulán

Ritka élmény tanúi, akik ott lehetnek a gyulai várszínházban, *Keresztury Dezso Nehéz méltóság* című történelmi sorstragédiájának előadásain. Az élmény tüzét az is hevíti, hogy ez a különösen szép és megrendítő drámai alkotás ősbemutató a színházban, a hatszáz éves falak között, melyek Zrínyi korában már közel három évszázada magasodtak ki az alföldi tájból, a falak között, ahová a dráma szerinti és a valóságban is megérkezett Evlia Cselebi, a híres to-

rök utazó; a falak között, ahol egy évszázaddal Zrínyi kora előtt véresen megbukott a Habsburg téblábolás egy jobb sorsra érdemes vitéz magyar kapitány, Kerecsényi László által.

Keresztury Zrínyi Miklósa nemcsak hiteles történelmi személy, hanem hiteles drámai hős is. Sorsának tragédiája a drámában és a valóságban is ezért megrázó, ezért emberi. Nagy tervekkel indul. Megérzi, hogy „a török már nem a régi, ereje csak sokasága, most kellene hirtelen rátörnünk”. Ebben azonban számolatlan akadály áll elébe, a császár még a fővezérségtől is megfosztja. Csalódások sorozatát éli át, miközben világosan kirajzolóódik előtte, hogy önmaga porkolábja már az a sűrű, nagy felelősség, amit magára vett; hogy mind mögé áll az, aki sértett; hogy bekerítették, saját királya ostromolja, és „a rohanó időt már vissza nem fordíthatja”. Döntése megrázó: megrendezi saját pusztulását, mert nincs más választása, hogy eddigi életét meg ne tagadja. Maga dönt, senki helyette. Arról, hogy halála élet legyen, „melyben alakot ölt a jobb jövő gondolata”.

A szerző így érzi, így gondolja. Tegyük hozzá: így is történhetett. A vasvári béke után újból összekuszálódott történelmi helyzetből és Zrínyi emberi jellemzőiből egyenesen következik: halála nem baleset, nem is orgyilkosság, hanem megrendezett pusztulás volt.

A *Nehéz méltóság* színrevitele roppant nehéz feladat. Marton Endre kitűnő rendezői kvalitásai az íróval tökéletes összhangban ragadták meg a tragédia lényegét: Zrínyi önpusztító áthatóságát vállalt küldetésében,

„nehéz méltóságában”. Minden ezt szolgálja: a dráma többi szereplői, a kiemelt hangsúlyok, a jelenetek exponálása, és Zrínyi egyre mesebbre, magasabbra emelkedő alakja-személyisége, mely egymagában példázza kora Magyarországnak teljes tragikumát. Szépen kidolgozott részletek, magas színvonalú alakítások, igaz emberi arcok: ilyen az előadás, a várszínház ideai első premijere.

Sinkovits Imre Zrínyije szikla és tükör, a kor megéleveníte, időtlen példázat: az igazságot kereső és felismerő értelem, a hősi tenakaras olyan emberi erények, melyek bármely korban nagyvá formálják azt, aki bír velük. Az előadás minden szereplője híven és tehetséggel szolgálja a drámát, szolgálja Zrínyit, Sinkovits alakítását. *Gombos Katalin, Csomós Mari, Kállai György, Kállai Ferenc, Szokolay Ottó, Bicskey Károly és Iszós Vilmos* neve mellé felsorolhatnánk a teljes színészgárdát. Újszerű és az eddigi hagyományokat alig követi Csányi Árpád díszlete, bár kérdés, helyes volt-e ennyire beépítenie a vár adott részeit.

Lehet, hogy kissé hosszúra nyúlt az előadás, lehet, hogy néhány jelenet tömörítése jobban felizzított volna egy-egy szituációt, az est katarikus élménye azonban magas fokú és elgondolkoztató. Lehet-e több célja az írónak, aki arra vállalkozott, hogy újból bizonyítsa: a történelemben különös módon ismétlődhetnek alaphelyzetek, és az olyan helyzet, amelyben az emberi helytállás nagyszerűsége ragyog fel, minden korokban mélységes tanulsággal szolgál.

Sass Ervin

Eredményes verseny

A mezőgazdaságban dolgozó fiatalok munkaversenymozgalmának jegyében tartotta tegnap, pénteken délelőtt Szegeden, a járási hivatalban a TESZÖV ifjúsági bizottsága ülését.

Elmondták, hogy a kezdeti lépések biztatóak, és a korábban meghirdetett pályázatok eredményesnek bizonyultak. Csongrád megyében 650 szocialista brigádban dolgoznak fiatalok, javarészt a kertészeti, a növénytermesztő, a szerelő és traktoros szakma fiataljai alkottak közösségeket, de szép számmal beneveztek a munkaversenybe olyanok is, kiknek a melléküzemágak építő- és szerelőrészelei, valamint az állattenyésztési szakosítások adtak munkát.

Tavaly közel kétezer lány és asszony munkálkodott a szocialista brigádokban. Számuk növekszik, akárcsak azoké a fiatal szakembereké, akik vezető beosztásokba kerültek. Kitént még a beszámolóban, hogy helyes kezdeményezésnek bizonyult a

Munka és a műveltség szocialista brigádvételkedő. A mezőgazdaságban dolgozó fiatalok becsülettel megállták helyüket, egyáltalán nem játszottak alárendelt szerepet az üzemekben, gyárakban, a kereskedelemben dolgozó fiatalokkal szemben. A versenyre 109 mezőgazdasági brigád nevezett, és a legjobb négy eljutott az országos döntőig.

A nyári betakarítási verseny népszerűségét mi sem bizonyítja jobban, minthogy hatvanhat szövetkezet indította gépeit a különböző kategóriákban.

Fény derült arra is, hogy még nem halad a gépezet olyan olajozottan, mint ahogy kellene, hiányosságokat észleltek több helyen, nincs mindenhol kidolgozott munkaterv, de összességében arra a megállapításra jutottak, hogy az elmúlt öt évet figyelembe véve, jelentős fejlődés tapasztalható a mezőgazdaságban dolgozó munkaversenymozgalmában.